

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.

Helyben hatékony hirdetés:	
Egy évre	8 Ft — kr.
Fél évre	4 —
Négyed évre	2 —
Helyre postán hatékony:	
Egy évre	9 Ft — kr.
Fél évre	4 — 50
Négyed évre	2 — 25

Egyen szám árát 4 kr.

* Kapható a kiadókuttalban és
Grossó ö. helyszíni ártalánban.

BRASSÓ

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Dírmennyiség levelek nem fogad-
tatnak el.

HIRDETÉSEK DÍJA:

3 hasáboltságról számolt, v. annak
helyre 7 kr. Nagyból és több-
szori hirdetésnél kedvezmény.
Minden egyes hirdetésnek után
még külön 30 kr. helyegdíj
fizetendő.

Nyilatkoztató közlésre ára 15 kr.

Hirdetése és nyilatkoztatók
díja előre fizetendő.HIRDETÉSEK felvétele: Brassóban a kiadóhivatalban Kolozsváron 26 sz. a. a. Budapestre: Kékstein Bernat, Goldberger A. V., Mezől A., Schwarz Gy., — Bécsben: Danneberg J.
Hannoverben és Vögel, Schalk Henrik, — Berlinben: Mosse Rudolf, Frankfurtban: Dunke G. L. és Társa, — Hamburgban: Könyv és Lithumum utrak hirdetői Irodájában.

Főszámlátíró: J. J.

Dⁿ. WEISZ IGNÁCZ

ügyvéd.

Brassó, Lőpácz 10. szám alatt,
hárv a lap szélén elhelyezett közlemények intéződének.
Készítők: vészes nem adhatók.

Főelöltségek:

Dⁿ. FISCHER AKOS

ügyvéd.

Az ifju-cseh delegátusok Magyar-
országhoz való viszonyokról.

A „Correspondance de Pesth” egyik munkatársa hosszabb politikai beszélgetést folytatott több ifju-cseh delegátussal, melynek folyamán különösen Kaftan reichsrathi képviselő, delegátus, az ifjuscseh-párt egyik legelőkelőbb tagja, következőleg nyilatkozott az ifju-csehek viszonyáról Magyaror-
szághoz:

„Tökéletesen helytelen, ha ráunk ifju-csehekről azt mondják, hogy ellenszenvünk lenne a magyar nemzet ellen. Ellenkezőleg, pártunk és szabadságszerető népként ösztöne rokonszenvet érez a magyar nemzet iránt, mi csak azért is, mert az szabadságszerető érzelmű és historiai alkotmányát eleven va-
losággá tette. Rokonszenvünket abból is láthatjuk on, hogy mi éppen a magyarok pél-
dáját és energiáját akarjuk a miénk közjogi és nemzeti követeléseink megvalósításában. Mi a cseh államjogot épp oly történelmileg legitimnek tartjuk, mint a magyarok a ma-
gukét.

Ausztria helypolitikájában természetesen ragaszkodunk ellenzékli párti állásunkhoz mindaddig, a míg politikai programunkat megvalósítottuk. Ha ez sikerül, be fogjuk bizonyítani, hogy a németekkel szemben is alkalmazzuk azt az igazságosságot, melyet a magunk számára követelünk és hogy nincs ellenszenvünk más nemzetek ellen, a kik nem akadályoznak bennünket jogaink eléré-
sében. Az ifju-cseh pártban soha sem gon-
doltunk arra, hogy csak a legesekélyebb mértékben is beavatkozzunk Magyarorszá-
g

belügyeibe, mert mi sem tűrünk idegen be-
avatkozást. Ezzel azonban nem mondom azt,
hogy megtagadjuk vagy elhallgatjuk termé-
szetes rokonszenvünket a magyar állam te-
rületén lakó szláv fajrokonaink iránt. Azzal
szemben sem lehetünk közönyösek, ha felé-
lük oly információkat kapunk, melyekről
itt nem akarok beszélni.”

Erre a „Correspondance de Pesth” mun-
katársa azt felelte, hogy ha a delegátus ur
és a pártjához tartozó képviselőhársal egy-
szer időt és fáradságot vennének maguknak
s ezeket a velük fajrokon magyar állam-
polgárokat meglátogatnák, azt a meggyőző-
dést nyernék, hogy azok a politikai és nem-
zeti szabadság nagyobb mértékét élvezik,
mint az önk nemzeti rokoni Európá bár-
mely más államában. Meggyőződésnek azu-
tan, hogy töltök nem követelnék mást, mint
a magyar állampolgári kötelességgel egyszerű
teljesítést és e mellett a legteljesebb szá-
badásban ápolhatják anyanyelvüket és nem-
zeti kultúrájukat.

Késztán Kaftan delegátus tovább fejte-
gette az ifju-cseh párt helyzetét az osztrák
kormányánál szemben s ezeket mondá:

„Mi mint ellenzék gyakorlati politikai
célzokra törekszünk. Tudjuk, hogy a meg-
valósításához bizonyos idő, körülmények,
alkalmak és megfelelő államférfiai személyek
szükségesek. Önk Magyarországon szeren-
csések, hogy megtalálták az ily államférfi-
kat. Ha a kormány nálunk valami helyeset
és jót akar tenni, azt mi szintén pártállásunk
által nem akadályoztatva fogjuk megítélni
tudni.

Ha péld. az osztrák-magyar monarchia
viszonya Oroszországhoz barátságos értele-
mbe és békés tendenciában csakugyan ja-
vult, ezt mi is el fogjuk ismerni, mert mi
is a békét akarunk minden állammal. Épp
így el kell ismernünk, hogy — a mint ön
mondja — a magyar nemzet is barátságos
és békés viszonyt akar Oroszországgal fen-
tartani. Ez igen örömeidet. Sok gyakorlati
kérdésünk is van a magyar nemzettel.
A csatornarendszer kiépítése és a folyam-
szabályozás befeczezése a monarchiában, Ma-
gyarországra nézve is nagyon fontos. Azt
akarjuk, hogy ezen a téren, a mennyire csak
lehet, megtörténjen és hogy Ausztriában e
célozokra a nagyobb áldozatoktól se riadja-
nak vissza. Mi a Duna-Odera csatorna-köl-
ségét is megszavazzuk, ha egyuttal a mi
követeléseinket, az Elba-Moldva csatorna
építését is teljesítik. Ha ez mind a kettő
megtörténik, Magyarország gazdasági érde-
keire is nagy előny lesz. A közgazdasági
haladásnak ezekben a gyakorlati kérdése-
ben könnyen lehetséges és tagadhatatlanul
hasznos az egyetértés a monarchia két ál-
lama között. Közreműködésünk ily célok-
tól nem fogjuk megtagadni.

A pártviszonyok Csechországban olyanok,
hogy erőlyvel és munkával el fogjuk érni
célmunkat, a cseh államjog megvalósítását.
Az ő-csehek politikai céljaikkal hozzánk
fognak esztokozni, mert választásuk köve-
teik. Szopizókban semmi által sem
engedjük magunkat megtevésztetni, a kü-
zelemben eszményi politikai célunkért, a
melyet gyakorlati eszközökkel akarunk el

TÁROZA.

Hosszúfalusi Máté ispán.

(Logofutó Motei.)

Előszó:

Írta Páncz János. Fordította a „Brassó” népszó-
Köze Ferencz kir. tanácsos, ügy. tanfelügyelő.
(Folytatás.)

— Megmondom a beérnek, hogy nekem a
hetet hét napba s ne hatba számítsa, szám-
mög-
látom, nem fogja-e így számítani? — mondogatta
magában, és mégis, ha a beérnek szembé kerül
ügy hallgatott, mint a hal s a hét napba csak
hatba számították. Sok idő múlva azonban mégis
megmondotta a beérnek. Előbb csak félénken,
de aztán határozottan megmondotta, hogy neki hét
napba számítsa a hetet. A beér azonban erre
felállt és telefontokkal kiáltani kezdé:

— Az én bírtokomnak, szociálisták!... No
halljátok csak a gyalogistát! Így helybenhagyom,
hogy megnevelgeti! No, hallja csak az ember!
Szociális eszmék, mint a hirtapok! Te lapot
kaldol olvasni? Te szociálista vagy? — fordult
höz, személt rászégyezve.

— Nem, beér uram, én György vagyok a
tanyáról. Szóltam én is egy paraszot szót, de a
beér ur csinálja úgy, a mint jobban tudja.

Emyint mondott s aztán elhordotta magát, s
cetteglőgja soha semmit sem beszélt a beérrel.

Emíltet, hogy a legközelebb szolgálatba lé-
pett fia kiment a tanyára.

Mídon oda érkezett, a munkások mind az
aszfalán voltak, mert delelőt 8 ora felé leteleit,
mídon a munkások hétéznap reggelizni szoktak.
Vasárnap pedig, bár nem dolgoztak, napjában
háromszor étkeztek.

A fu a szántártól asztalához ment és onnan
nézte a munkásokat.

Valami szóp és érdekes is, az étkezés idején
a tanyán lehetni.

Egy hosszú deszkára, mely a földre van
nyújtva, rakja le György az étkekkel telt edény-
keit, fakannalakat, puliszkaedényeket. A deszka
mindkét szélén keresztet vetnek a munkások,
egy-egy darab puliszkát vesznek és kezdődik az
étkezés.

Azonban még félleg sem laknak jól és már
mindent felülül a munkák egy-egy jól tréfa-
val, történetekével, esemény elbeszéléseivel.

A mi gépjárműk helye tanyra igen nagy volt
és a munkások különböző helyekről gyűltek össze,
s mint ilyenek, különbözők voltak a szavak
is, melyeket használtak s a tréfák, melyeket meg-
eresztettek.

Imitt az oltvilági fűrés kiskapcsok, melyek
ket nem szoktak lenvni, amott a bárgyú mo-
kák

nyok; ezek mellett néhány székegy nyújtózkodott
a pasztránra — szarított új — után s a deszka
végén a cigányok, az étkezésben válogatók, két-
három pürvél, kik cigány származás szerint
semmit sem ettek, de a valóságban mindent el-
kaparintnak s elutánoztak, a mi kezük alá esik,
és mégis óvatognak, hogy éhen kell elpusz-
taniuk.

— Tudjátok, hogyan jart Vazul? — kiáltá
egyik a deszka közepéről, s a többiek mind rá
tekintettek lehatatlan kíváncsisággal, mert tud-
ták, hogy aranyozott szája van, hogy sokat be-
szél s mind nevetette eszményeket. Mind rá
tekintettek, még a logofutó — ispán — is, de ki-
váltképen a beér elvárakból közelebb érkezett fia
hallgatá látott szájára a beszédet.

— Hogyan jart? — kérdeztek többen egy-
szerre.

— Hogyan járjon? — kezdé a tréfás el-
szó. — Vann mindnygy 24 éves legény volt, ter-
mészté ravasz, és nagy kőpi, mint a leg, mind a
szamarat bösztantani akarja, és így aprja is elég
középen tartotta arra, hogy megházasodjék, s —
Uran fia! — épen a mai nap az, melyen a sz-
gokunk meg kell esküdnie, mert másképen in-
kább özvegy, mint feleséges. Egy nap elment egy
leányhoz és a „Jo napot” után a mi Vasulunk,
atyja által tolatva, leült egy ládra s azon ült
szegény feje, kezével pedig folyvást a ládát su-

géri. Ki is kell vivnunk a sikert, mert mi csak legális és alkotmányos, parlamentáris fejevisekkel küzdünk és épp úgy, mint a magyarok, lojalis, a dinasztiahoz hű és monarchikus érzelű párt vagyunk."

A delegációk a király előtt.

Szeptember 16-án fogadta Ferenc József a magyar delegáció tagjait, akik 12 óra előtt gyűlésekbe a főrendiház gyűléstermébe.

A főkeményi terembe jött, ahol a bizottsági tagok lelkes előzékeny fogadták.

Az országos bizottság tagjai félkörben foglaltak állást; Tisza Lajos gróf előtt, elöl, a következő beszédet intézte az uralkodóhoz:

"Császári és apostoli Felség, legkegyelmesebb urunk!

A magyar országgyűlés által az 1867. XII. törvények alapján az 1895. évi közös előterjesztést tárgyalására kiküldött a Felség legmagasabb rendeletével 1894. szept. 14-én Budapest fő- és székváros kebleire összehívott országos bizottság, nán v. n. székvárosi delegáció legmélyebb hódolatát bemutatni.

Kötelességének fogja tartani a bizottság, vezérletével úgy a Felség magas személye iránti alázati hűség, mint a nemzetnek, melynek képviselőként kiküldetett, attól soha el nem választható érdekeit állal a Felségel közös kormányát által tett előterjesztéseket annak tanulmány és bírálat tárgyává teszi.

És ha kötelességemül szeme előtt tartandjuk, hogy az által annyi ereje szűkségen tal igénybe ne vették, a mi közös érdeke a trónnak és a nemzetnek, másfelől még a nemzet anyagi erejének megőrzése iránt is készek vagyunk mindaddig felajánlani a nemzet nevelési, a monarchia védőképességének és hatalmi ahiának mulatban szükségessé kelte, mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy ez hasonlólag közös érdeke a trónnak és a nemzetnek egyaránt.

Mi a monarchia ezen állásának fenntartásában látjuk az eddig szerencsésen megőrzött békének, a melynek az ismert nagy horderejű hármasszövetség egyik hathatós eszköze, minden körülmények között való, legesélytelenül biztosított.

rolta, de szöveglettel beszélni. Felelt ő is helyi-közeli egy-egy szót, de mindig a földet nézte, mert a leány — hogy a csóka csipő né — nagy örögt volt. Egy darab idő múlva, miattal az apatársak sugdosgatt, valami szokatlan zajt madott, épen úgy, mint mikor egy rágecsa a fát. Mindannyian nézni kezdettek mindenfél, Vazul kivétel, a ki egészen el volt foglalt. Szegény Vazul nem tudta, hogy mittegen létező szövegében, s a mint a ládán jászott, melyen egy lyuk volt, egyik ujjja beleszorult a lyukba. Ó, Vazul uram, okozta a zajt, a mint kilépett, hogy vajut kezdő babilus, s a szövegben mit, mely előzet, ig galmatlannál kezdett izgulni. Nem volt képes újat a lyukból kihúzni. Erre mindannyian nevetni kezdettek, a leány pedig, nem bírva nevetést tovább tartatni, kirohant az udvarra.

— Te szövegletlen! — kiáltá az atya — ugyancsak esüffü tette magát emel az idegen házban!

— Aztán lá, atyám, — mondá Vazul — nagyon szövegletlen magamat.

— Te boldogtalan! hát én hogyan vettem el anyádat és nem szövegletlen magamat, midőn apódom házába beléptem?

— Az egészen más volt, atyám — mondá Vazul. — Kendenek igen könnyű volt, mert kend anyámat vette el, de én hogyan vettem el egy idegent, a kit én nem ismerem?

Ezen eseményről maradt fenn az atya és a példabeszéd: "Vigázz, nehogy úgy járj, mint Vazul.

Igy végző a vig elbeszélő és az egész tanya renetget a nevetéstől, a munkások pedig az észbe borult agglegényre, Vazulra tekintettek, a kire nagyon kellemetlen hatott ez az elbeszélés.

(Folytatása következik.)

És ha a béke fenntartása általában, már emberiség és nemzetgazdasági szempontból is kiváló fontossággal bír, a mai viszonyok között, midőn Európa szerke, az államok és társadalmak egész szervezeteire vonatkozólag, újabb meg újabb átalakulások egyenással szemben, kétfős fontossággal bír, hogy minden állam teljes figyelemmel helyezkedjen felfelé, minden idejét és nem kisasságát hűgázzon és háborúhatatlan azon ellenérték sikeres kiegyenlítésének szentelhesse.

Erés a remény bennünk, hogy Felséged anyai gondoskodásának és böles kormányára fíradószárazságnak továbbra is sikerülni fog a béke általános Felség monarchiájára számára megőrzési.

A nemzet ma is, mint minden alkalommal Felségedhez tekint fel, kitől megszokta, hogy mint a nemzet alkotmányos fejedelme, fíradhatatlan éberséggel őrködik népei j vá felött.

E tudat az, a mely a nemzetnél a koronás királyt mindenkoron megillető hűség, a Felségedhez személye iránt a személyes ragaszkodásnak, a hűbirtokzatnak nem egyszer zajos kitöréseivé fokozza.

Mint ez érzésem osztályozásai, emeljük mi is fíradhatatlan az Egök Urához, hogy talisra meg Felséged hű népei örömeire és boldogságára meg hosszú hosszú évek során. (Lelkes elmozás.)

Erre ő Felségé következőleg válaszolt:

"Hi odaadásuknak éppen elhangzott biztosítása igaz elégtétellettől töl el a ezért szíves közönetet mondok önöknek. Elénk megőrzésemre szolgál, hogy a béke fenntartása és erősödése iránt a közönségi bizottságoknak legutóbbi együttelét alkalmával kifejezett meggyőződésem, a mai mindinkább nyugodt európai helyzetben érvényesült és hogy a köztünk és minden többi hatalmasság között fennálló igen barátságos viszony azon reményre jogosít, miszerint munkálkodásunkat a jövőben is népeink jólétének fejlesztésére és előmozdítására fogjuk zavartalanul fordítani. Szükséges mindazonáltal, s részben kormányom kötelességének ismeri is, hogy védekezésünk továbbfejlesztése éppen úgy, mint a többi hatalmasságoknál, meg ne szakíttassék. Hűdügyi kormányzatunknak javaslati, elölből kifolyólag a közönségi bizottságokká a múlt éven közöl a jövő évre kerülésbe vett szerves haladás keretéhez vannak szabva; de mindezeknél azokkal szolgált pénzügyi viszonyainknak lelkiismeretes figyelembe vétele. Bosznia és Hercegovina közigazgatási kiadásait 1895-ben is saját bevételeiből lesz képes teljesen fedezni.

A múltan az önk előt terjesztett javaslatok a k bírálati tapasztalat, hűafas belátásukra ajánlom, számítottak, hogy kormányomnak bizalomtalan közönségi bizottságokkal támogatni fogják és a legkevésbébben sérvölözök önöket!" (Hosszas, lelkes elmozás.)

Ezután Wekerle Sándor miniszterelnök bemutatott ő Felségének a delegáció tagjait. A király még hosszabb ideig cselelt tartott a delegáció tagjait, majd visszavonult a belső termekbe, mivel a fogadtatás véget ért.

Az osztrák delegációt a király a magyar delegáció előtt fogadta, midőn rendezés, a mikor a delegáció Budapesti időnek. Az osztrák delegáció elnöke: Chlumecky, beszédében különösen a pénzügyi egyensúlyról és a vétező kisztárságáról szövelt. Az uralkodó felelete azonos volt a magyar delegáció előtt elmondott trómbeszéddel.

Róman dolgok.

Moldvával, Szlenikről, egy seleg róman kisasszony — mint a "Tribuna" jelenti — bitorító iratot intézett dr. Lueacui és dr. Ratiu nejéhez, a mely így hangzik:

"A szleniki róman kisasszonyok és összes románok szeretettel és bálmulattal üdvözölik dr. Ratiu és dr. Lueacui derék küzdők családját, az összes román nemzetiség nemzeti vágyainak apostoli és vértanúi, kérvén, hogy ezen érzelmeinket résznökről az összes többi apostolokkal és vértanúkkal is, kiket a magyar jogállamiság süjtött, közöljék." (Szép, szép, csakhogy Ratiu és Lueacui nem is német létezik. A szleniki kisasszonyok házába talán csak nem lettek Románia ellen anti-unionisták! Szédd.)

A "Dreptatea" W itte orosz miniszter mondasáról ír vezérkésztől ilyen czím alatt: "Nem akarják érteni." Elölbe elvették, hogy miket jegeztek meg arra a bé széddre a budapesti magyar és német lapok, aztán így folytatja:

"Nékök szlenikről szövelt nagy ódmink tölte abban, hogy a mi küdelimünk, a nép szenvedési, a mi vétezők vértanúsága nagy jutottak, hogy mérlebe vehetők azon kérdéssel, vajjon fenntartható-e a béke Európa ezen részében.

Azon erőszakosságok, melyeket a polgári házasság behozatálal mill íkón elkövettek, szintén visszhangra találtak a diplomátval való beszélgetésben.

Ismeretesek a mi nézetünk Orszószágot illetőleg. Tudjuk, hogy mit várhatunk Orszószágtól. Emlékeztünkben maradt az orosz-román-őrök háborúban. Mindemellett jól esik nekünk, midőn a vallási súlyos és korszakában és az anarchia előhatallásában a mi küdelimünk atyánk vallása érdekében megbeszélésre találtak olyan bíradalmi mandátumjaisal, melyek jelzésre az orthodox vallás védelmére.

Midőn az orosz pénzügyminiszter keményen aposztrofálta a magyarokat, hogy a magyarok mindent meg akarnak magyarsítani, tisztán beszélt, de a hitetlen Judás (szén), nem akarja megérteni."

(Milyen erős muszka szaga van ennek a beszédnek! Szédd.)

A "Tribuna" sokat foglalkozik most Váczsal és Szegeddel, s ez utóbbit olyan kiált, eszed, néptelen városnak így, hogy főként abban meg még nappal is megindulni. Elismeri, hogy 60 ezer lakosa van, de ennek deczár néptelen, (?) kihalt (?) város. Hát ki fogja ezt neki elhinni? A tárczi-őr gyűlöli Szegedet a vértanúk ottlété miatt és ezért látja olyan sötétnek ott a világot. Emnyi az egész.

Közzgazdaság.

Cognaciparnak haladása.

(Az Esterházy-főle cognacjéről.)

Kévs ezekben emelkedett a fogyasztási aránylag oly nagy mértékben nálunk, mint a cognacban. És miként a magyar ipar minden mondanó ezekre ugyósválva rávetette magát, úgy nekikéült a cognactermelésnek és aránylag rövid idő alatt e ezekben is óriási verseny fejlődött ki.

Ez a verseny nem mindig a legistább eredményekkel dolgozott s egyik másik előtérbe nyomult cégre — ha lehetett volna — minden részt zártogott volna.

Ezt tudva, bizonyos kiváncsisággal fogadtam el egyik régi nagyrabesült barátom hírvását, hogy a gróf "Esterházy"-féle cognacgyárszárnyálatársaság telepét tekintsem meg.

Az első, a mirol ez alkalommal meggyőződtöm, az — a mit a nagy közönség bizonyára nem tud — hogy a társaság részvényei (3200 darab 100 forintos) — 640 000 koronát teljesen befezt részvény) a legelőkelőbb kereskedők kezébe került. Olyanok kezében, a kik a legválszóbb intézetek élén szerepelnek s a kiknek kereskedelmi ügyekben nálunk döntő szavak van.

Ebből némi bizalmat merítve, megtekintettem a telemlést magát, mely ugyanazon rendszer szerint törték, a melyet a Cognac városbeli legelő gyárak követnek. A kezelés tisztasága semmi kétségben sem hagy fenn s a telemlés jelentékeny anyaga biztosít, hogy nére, hogy a nagy kereslet mellett is jókora mennyiség maradjon meg mint ó-cognac, mely az egész számválut valóvölög értéket folyvást növekedti.

A telemlés arányai is nagyszűresek. Egy külön borpince a társaság feldolgozásra kerülő jó minőségű borainak nagy mennyiségét foglalja magában, oly mennyiséget, melyhez hasonlótl kevés előkelő bortorlód tud ma a fővárosban felmutatni. A telemlt kész cognac egy külön nagy-számban pinceszben van, melynek 10-16 egész 80 hektoliter tartalmazó hordói az 1-4 esllagos, s ehhez képest minőségben folyvást javuló által foglaltak magukban három nagy hajtó s ezek melléköfolyóit tele vannak lyuk-hordókkal, melyek számban és feldolgozásra rejtik magukban a jó, jobb, legjobbj és legeslegjobb minőségű árut, a

miből önként következik, hogy a jó a legelső fokozat, mely ezekre rálik S a K i ebben kételkednek, annak kényelmére megnyílni bármely önként kismielmetlen hordónak vagy nagy apró csapja a gyöngyöző ital megjelölése után érvényesül az a meggyőződés, hogy e társaság a cognájával a versenyképesség igen magas fokára emelté magát a cognagőgyártást.

Bizonyos erre nézve a társaság főkönyve, mely első sorban igazolja, hogy a főváros és az ország legelőkelőbb kereskedni tartoznak állandó megrendelői közé, mert az egyes ártékek szerint a megrendelések gyakorta ismétlődnek; a mi tekintetben jöle annak, hogy a kereskedők és a fogyasztók közönség igényei ki lettek elégítve s hiálmal a szép iránt folyton ábrán maradt. Másod sorban látjuk, hogy a külföld is igen jelentékeny fogyasztója a társulat cognájának és általában, hogy az napról-napra nagyobb tért hódít itthon is, a külföldön is.

Erdéklődtem még a társaságnál időt ellenőrzés módjára iránt. És itt oly rendszer megfigyelést láttam, a melyet bátran ajánlhatunk minden előkelőbb irodalomban. Van itt egy napi jelentési rendszer, mely minden nap számot ad az ellenőrző-bizottságnak arról, hogy mennyi cognát tartottak aznap, mennyit teszt az összekészített hordókban és palackozókban, mennyi adótól el aznap és az egész évben az illető napig, kikől és mennyi pénz folyt be, mennyi az adósság számlája, mennyi a napi költség s az összköltség az illető napig, hogy áll a hordószám, az üvegszám, mennyi árú kúldött aznap és kiknek s b, szval egy tüzetes áttekintés az üzleti élet minden apró mozzanatáról, hogy hogy minden perczen tisztán áll a társaság kereskedelmi forgalma, üzleti eredménye és értéke. Ez is a mellett szűk, hogy szolid kezekben van a megbízható vezetés alatt álló ez intézet, melynek nekem belső tevékenysége s üzleti eljárása, hanem termelvényeinek jeles működése és elismert, mindig emeltek versenyképessége mellett kell bizalmat a közönség legáltalább körében az ország határain belül és kívül egyaránt.

(Egyéjéts.)

KÜLÖNFÉLÉK.

— A király Budapesten. A király ó felsőge vasnap reggel egy napi tartózkodásra Budapestre érkezett. A király szombat este 9 órakor külön aduval vonaton indult el Bőcsből és vasárnap reggel 5 óráig 40 percekig érkezett meg a nyarad pályaudvarra. Az udvari vártörtem előtt a perronon Beniczky Ferencz főispán, Ráth Károly főpölgymester és Sőley Sándor dr. főkapitány díszmagyarába öltözve várak a Felséget s ott volt a perronon Daróczy állomások is. A mint a vonat megállt, a király tábornoki ruhában, hosszú koponyéjében kiszállt a szalonkocsiból, s először is Beniczky főispánhoz fordult, a kiőt az ország idei terméviszonyairól kérdőszóval. Ráth K. főpölgymesterhez így szól: „Értelmesül, hogy Budapestnek nemzetközi kongresszus volt. Örven dök, hogy szépen folyt le.” Majd Sőley főkapitánynál váltott nyelvé, míg Ludvig állomásügyi igazgatósági elnöknek megköszönte a vonat vezetését. Ezután katonás köszöntéssel fogadva a többi megjelentek üdvözlését, az udvari vártörtem áthaladt és udvari hintón a budai várba hajtott. A király kíséretében jöttek Pár Ede gróf lovassági tábornok és Bojras alálábornagy főhadsegédek s a szárnysegédek, valamint az udvari tisztok. A király a p-lotába érve, a szent Zsigmond kapóháza csónes mélt hallgatót, a melyet Vezinger Károly kir. palotai apátbőbános mondott. Dáiban 6 Felsége a delegációkat fogadta. A király hatón külön aduval vonaton Nagy Marosra utazott.

— Rosenkrantz Mariska orvosi-énekesnő hangversenye ó hó 22-én immár felétlenül meg fog tartatni, és mint halljuk, hogy az érdeklődés vánszerzte ezen minden tekintetben rendkívül érdekesnek ígérkőző hangversenyről. A wósalai pap Rosenkrantz Mariska kisasszonynak egy közönség közkívánata adott málvala hangversenyről rendkívül díszletesen nyilatkozni. Mi már több ízben hallottuk a kisasszonyt és Brassó város miéért közönsége előtt nem kezdő énekesnő.

Lapunk már évek előtt megemlékezett Rosenkrantz Mariska kisasszonnyal és már akkor megírta, hogy jóvőre nézve elbő. Azóta évek teltek el, és mint magunk is meggyőződünk, de a város több műterétől is halljuk, a kisasszony nagyon sokat tanult és sokat haladt. A közreműködők neveit már közöltük és így biztosítva van az az művészi kísér. Most már csak rajtuk van pártolni a művészetet. Jegyek Himeses úr könyvkereskedésében meg kaphatók.

— Az udvar Gödöllőn. Gödöllőn Ferdinand tőszökön nagyüzemű fogasplót. Budapestre utazott, hogy udvarról Izabella főhercegnővel találkozzék. A nagyhercegnő Budapestről Mácsira megy három napi tartózkodásra, a hol szarvasvadászatok lesznek, a melyeken részt vesz Hohenzollern herceg főhercegnője is, ki tegnap délelőtti érkezett Gödöllőre. Az udvartárs 22-én megy Gödöllőre. A király 22-én Visegrádra megy, a honnan 25-én vagy 26-án tér vissza Bőcsbe. A király és Mátya Valéria főhercegnő hó végén érkeznek Gödöllőre, a hol nagyban készínek fogadtatásokat.

— Méhészet. Abend András méhészeti vándor-tanító holnap ó hó 19-én a városi tanács-teremben elméleti előadást tart a méhészeletről. Delután a megjelent közönség egyetértésével valamely méhészen a gyakorlati részből is kajlandó előadást tartanak. Lapiunk t. olvasott felkérjük, a holnap előadást minden ajku érdeklő közönség körében fogadjon.

— Tűr István. Tűr István tábornok — mint nekünk írják — tegnapelőtt megérkezett Pengháza, a hol részt fog venni az ott néhány nap előtt megnyílni békekongresszuson. Tűr István számos milánói, római és tarini tisztelő s barátja külön meghívta a kongresszusra, mely már eddig is több igen érdekes határozatot hozott, melyek különösen Olaszország belső ügyeire vonatkoznak. Tűr István bevonása némileg internacionális jelleggel ad a kongresszusnak.

— A pápa és a házassági törvény. A „N. Ft. Pr.” nek Rómából a következőket táviratozták: Galimberti kardinalis a napokban a pápához hívták, hogy a magyar házassági törvényre nézve véleményét mondja. Hítelez értesülés szerint, azok a hírek, melyek utóbbi időben a pápai szék és a Vaszary hercegreprins közötti viszonyra vonatkozólag elterjedtek, rossskatkar hazugságok. Mert az utasítások, melyeket a pápai szék a hercegreprinsnak a polgári házasságról szóló törvényjavaslat ügyében adott, még abból az időből valók, a mikor a törvényjavaslatot a parlamentben tárgyalták. Ezeknek az utasításoknak minden tekintetben eleget tettek. A kérdés végleges rendezését a pápai szék a hercegreprins belátására bízta és nines kötelesség az iránt, hogy ha az utalokozó szentesíti a törvényjavaslatot, akkor a pápa is kimondja a „toleransi posse”.

— A nyolcvan éves Puskás. Tegnap Puskás Ferencz nyolcvan esztendősen tel. 1814. szeptember 17-én született. Nem foglalkozunk itt életé történetével, megismertük nagy esaknek, valóban óriási műveltségűnek, deréknek, jónak. Olyannyira megismerték, hogy most mindenki, az ország bármely zugában éljen is, ismeri az 6 kulonos arczát, alakját, élvezi ma is folyton termelő esakét, bőséges tartomány, mégis olyan kényenyén írt kisbő elzikit, ismeri szokásait, ismeri esakját. Ma a nyolcvan esztendő Puskásy Ferenczről, a köztelnek egyik legismertebő alakjáról, magyarságunk, mikédsőt összefoglalt, agyonbőzölő ismeretűt nem közlünk; úgy teszünk, hogy ennek a kitűnő embernek a munkásságá meg koránt sines befejeze, s hogy még sok jeles dolgot vársunk tőle.

— Lefogalták őh tüz. Aradról írják: A kisenjő fészolábúr, Pécsely Elek, tegnapelőtt Horváth József szociálistáktól és őh nagyvelőn írt füzetet kibozott el, melynek címe: „Sani so elialisti ne patrioti?” Az iratot beküldte az alsóni hivatalhoz.

— Az orlenszi hercegeg nyilatkozik. Az orlenszi hercege nem bősacót ki manifestumot, már nyilatkozott. Ezt mondotta a „Gaulois” szerkesztője előt:

A fejemet nem kővezár, hogy visszatérhesek Franciaországba, és ha armlaajra jök, inkább a fejemet alom oda, de elkergetni nem hagyom magamat.

— Egy román közönség Temes vármegyében. Egyik munkatársunknak írják Temes vármegyeg egy tiszta román ajku közönségől a következő érdekes sorokat: „A nép itt nagyon szereti a magyar nyelvet. Az iskola felsőosztályaiiban meg lehetőségen beszélik a magyar nyelvet és büszkék reá; ha az alsóbb osztálybeliek egy-két szót meg tanulnak, az folyton mondatgátják és szülek is tőlük eltanulják. Itt ebben a közönségben van román felekezeti iskola is, de ennek dacára a helybeli két román pap gyermekei is az állami iskolába járnak. A vidéki kőfő falukbő több román pap és tanító gyermeke jár ide iskolába; nem félnek től, hogy magyarok lesznek; sőt azt mondkák nekén, hogy magyarságnak esik, mert ók óvra büszkék lesznek. Megjegyzem, hogy ezek nem memóriadosok. Egy ízben látom, hogy jó magyar érzelmek. Ezekből tanultunkak a román papok szerkesztők. A d... i pap házán látni 1848-ban magyar beszédek. Édes atyja 1848-ban és Damjanich hadtestében szolgált mint tüzér, és az is mind magyar érzelmek. Az erdélyis románok bájosan hiszik el, a mit itt írok, pedig való.”

— Kiss Adolf mechanikai színházában tegnap mutatta be a közönség előtt másodszorozatát. A jelenet kabiné”-ben Ali Ben Zaida szerepelt mint bájos művész, megőő előadásai könnyen érdekelte magyarázatokál kísérté, s többek között a közönségnek frissen elővarizsolt kavált, süteményeket és virágokkal kedveskedett s a mellett oly ügyesen végezt el a csodákat, az őzt még látni alkalmunk nem volt. Az előadások „Salve Regina”, vagy Mária üdvözlete, mint legő benyomást gyakorolnak a nézőre. A ködképek sorozata szinte bámulatos ügyességgel rendezettek. Többek közt látkák: Ordőg öbölait, Tájképek a holdvilág mellett stb. Különös tevékenység örvend a gondosan összehállított „Hofbörke” csoportozat. Az est fonyjátékát képezte a háromszoros csoda fontaine, vagy az agyonvezet Colosinthe chromokrene, az egy esztendősi vízműtávirány, miközben a vizsugarak különféle színben elővarizsoltak. A mutatóvány befejezését különféle vízműködés megjelölése lepi meg a néző közönséget. Az előadás későbbiekben s a legmeglebbebben ajánlhatjuk olvasóinknak.

Laptólajdos:

Dr. FISCHER AKOS.

Kiadó: A „Brassó” nyomdája.

261.—1894.

Árverési hirdemény.

Alulírt kir. végreható ezennel közhírre teszi, hogy a feketehatárú Roth Gusztáv Adolf csődtömegéhez tartozó és eddig még el nem árított 1205 ft 50 krajczar beszállt ingóságok, a m. nagymennyiségű eszközök, kidolgozott bőrök és talpak, valamint burtorok a csődválasztmány határozata folyán a tömegadódnoknak kérdésre nyilvános árverés rendben beszállt al is a legtöbb igénynek későpénzfizetés mellett el fognak adatni.

Mely árverésnek Feketehatoln községében a vagyonközött gyár helyiségén leendő megtartására határidőül 1894-ik szeptember 21-ike délfőán 2 óra kitűzött. Mivel árverezni kívánók jelen hirdemény utján értesítelnek.

Brassó, 1894. szept. 12.

Borsos Zsigmond,
bíró, végreható.

SCHEINER ORPHEUMA.

Brassó, „Zöld fa” szálloda.

Ma és minden nap

NAGY ELŐADÁS.

Fellépő művészek:

Kollibri herceg a legkisebb magyar komikus a világon.

Robinneti testvérek (17 és 19 éves) a leg-erősebb atleták és versenybírózók.

Dangl Alajos kisános.

Friedl Alíz bécsi chansonnette énekesnő,

Gizi Viola magyar és német énekesnő.

Reval Józsa öbő magyar énekesnő.

Komáromy karmester.

Kezdeté 8 órakor.

Szávos pártfogást kér az igazgató

Scheinér J.

Vasár- és ünnepnapokon bemeneti díj mellől.

BORSZÉKI BORVIZ!

A szénsavas ásványvizek királya!

Kitűnő élvezeti és gyógyviz, mely a budapesti, bécsi, trieszi és párisi kiállításokon ezüst, arany érmeket és elismerő okiratokat nyert.

Leggazdagabb szabad és féligkötött szén-sav tartalmánál fogva eddig az egyedüli, mely az egyenlítő alatt is átszállítható, a nélkül, hogy akár erejében, vagy jó ízében és üdőségében változást szenvedne.

Mint gyógyviz, igen jó hatással alkalmaztatik: vérszegénység, idegbántalmaknál, emésztési zavaroknál s általában a belszervezet összes bántalmainál.

Mint üdítő ital, tiszta, kellemes ízű, pezsgő borvíz, tisztán vagy borral és szőlőlével keverve fogyasztandó!

Alulról főljáról helybeli raktaiban ezen kitűnő, hazai víz
ugy „Fü-“, mint „Kossuth“-kúti forrásaiból nagyban és kicsinyben,
mindig friss töltesben, jutányos szabott áron kapható ; megjegyezvén
hogy csak a raktaírainkban található czímkezett palaczkok hamisítat-
lan tartalmáért vállalunk szavatosságot.

A borszéki ásványvizek elárúsítási fővállalata : (122) 1—12

Lázár és Verzár Brassón.

Honi gyártmány!

Alólirott lisztelettel értesíti a nagyérdemű közönséget, hogy tiszta gyapjuból készült **ágy- és lótakarók**, valamint minden szélességű **futószőnyegek** megérkeztek és nagy választékban raklaron találhatók.

Midőn van szerencsém azon honi gyártmányokat ajánlani, megjegyzem, hogy azokra nézve alkalmas időben történt előnyös szerződéseimmél fogva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy jutányos árak mellett, szilárd kiszolgáltatást biztosítok.

A nagyérdemű közönségnek becses pártfogásába ajánlom magamat.

Zachariás János
Kolostor-utca 15. sz.

208 (1-5)

Bodok1

MATILD-FORRÁS

különösen kötött szénsavban és szén-savas nátriumban rendkívül gazdag, kristálytiszta égvényes-vasas savanyuvíz.

Első rangú aczél-forrás.

*A világforgalomban legfelségesebb, legolcsóbb és leg-
egészségesebb — megfelelő szakértelennel természetüen
kezelt — a maga nemében páratlan savanyuvíz*

Legelegánsabb borviz.

Női bántalmaknál, a gyomor és az idegrendszer bántalmainál, vérszegénységen alapuló betegségeknél. páratlan hatású gyógy-ital!

Egy literes üveg víz ára üvegeseréléssel 5 krajczár.

Brassóban Weisz Mihály-uteza 12. szám alatt lévő raktárban továbbá minden ásványviz-kereskedésben és a vendéglőkben.

Tisztelettel
György József
a forrás kezelője,
Bodok, (Háromszékmegye)

160 (1-100)

LEMBERGI KIÁLLÍTÁSI SORSJEGYEK

Utolsóelőtti
H É T !

à 1 frt.
FÖNYEREMÉNY

Utolsóelőtti
H É T !

60,000 forint.

Kaphatók:

ADLER L. Jakab banküzletében és a »**BRASSÓ**« kiadóhivatalában.

Brassó, nyomtatja és kiadja a „Brassó” nyomdája — Grünfeld Vilmos